

(א) [לעיל גה. וע"פ],
 (ב) טעמו או מכרו דק"פ,
 (ג) [לעיל עה. וע"פ],
 (ד) [לעיל עז. ט] כמות
 לא; (ה) [ב"מ לט. א] וע"פ
 תוספות קדושין ט. ד"ה
 ומקומן; (ו) [ע"פ ב"מ
 טז. א]; (ז) [ס"א ל"ג, ט] ס"א
 מפלג (ד"ה וע"פ וברשות,
 ט) [ד"ה א"ן, ט] ב"מ ט"ג.

הגהות הב"ח

(א) ג"פ ופרע בחובו;
 (ב) רש"י ד"ה וטבח ומכר
 חוץ מרשמו דבשהוביא
 חוץ מרשמו; אפי' ברשות
 ד"ה ג"ג ופי' מפלג
 וקאמר ג"ג וטבח ואמ"ר:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה תיקנו וכו' כמו
 נתנה לבין ב' חובב
 לעני' נראה דזה כ"ל כסוף
 הדיבור הוא היבוא לראיה
 דלקולא לא אולני' תר קיין
 דכתיב ויטו מדלמתי' סט
 ג"ג גלן לג"י דמעת
 קיומ' ד"מ נתן לקטר מעל
 אף דמדדנן לא קני הי"ז
 הלא אם מהי"ל ל"ק אף
 דמדדנן קני מי"מ לא ה"ל
 מותר לנקט ב':

רבינו הנגאל

נתן רבנו ג"ג ונתן לאחר
 וטבח או נתן לאחר ומכר,
 חובב שמע מינה דיש
 שליח פיר' שחייב המשלם
 לפרע רב עבירה כולה
 הוא עשה העבירה מה
 שאינו בכל התורה כולה
 הדין. קימא לן אין
 שליח לדבר עבירה. ג"ג
 והקדוש חייב, שמע מינה
 מה לי מכרו להדי' מה
 לי מכרו להדי' מה
 והקוף, פיר' מכר בהפקע
 כגון אשוראי, ג"ג והחליטו
 באחר עם חבריו ונתנו
 במתנה, ג"ג ופרעו בחובו
 ג"ג ופרעו בהקדוש פ"י מה
 שהיה חנוני מקדשו, ג"ג
 ושלתו סיבולנות לבית
 חמוי אלו כולן כמכירה
 חשובין וחייב לשלם ד'
 וכו'. מנ"י. היה מושבו
 ויוצא ומת ברשות
 הבעלים פטור, הגבירו או
 שהוציאו מרשות הבעלים
 חייב, בעי אממר תיקנו
 משיכה בשומרון או לא.
 ופשת ליה ממתינתין דתנן
 נתנו לבכורות בנו או לבעל
 חובו לשרמו חנם או
 לשואל ולנושא שכר
 ולשוכר, היה מושבו ויוצא
 ומת ברשות בעלים פטור.
 שמע מינה תיקנו משיכה
 בשומרון, שמע מינה.
 איתמר נמי אמר ר' אלעזר
 בדרך שתיקנו משיכה
 בלקוחות כך תיקנו
 משיכה בשומרון. ג"ג
 נמי הכי בדרך שתיקנו
 משיכה בלקוחות כך
 תיקנו משיכה בשומרון.
 וכשם שהקדקע נקנית
 בכסף ובשטר ובחזקה, כך
 שכירות נקנית וכו'.

מרובה פרק שביעי בבא קמא

ע"א.

**עין משפט
 נר מצוה**

קבא א מ"י פ"ז מהל'
 מעילה הלכה ב:
קבב ב מ"י פ"ז מהל'
 גביה הלכה י טור
 ח"מ סימן ע"ג:
קבג ג מ"י פ"ז מהל' יח:
קבד ד מ"י פ"ז מהל' יח
 הלכה טו ועין
 במ"מ:
קבה ה מ"י פ"ז מהל'
 שפירות הלכה ח
 סמג ע"ש פט טו"ע ח"מ
 סימן ז' סע"ף ב:
קבו ו מ"י פ"א מהל'
 מביה הלכה יח
 סמג ע"ש פט טו"ע ח"מ
 סימן קל"ה סע"ף ט וסימן
 ז' סע"ף ב וסימן שטו
 סע"ף א:

ג"ג והקדוש משלם ד' וה'. כדמפרש מה לי מכרו להדי' מה
 לי מכרו לשמים ואיירי בקדשי דזק הבית דלא שייך למימר
 מעיקרא תורא דלרזון והשתא תורא דלרזון כמו בקדשי מזבח
 שקרבן קרב לכפר על הצעלים ונשחט לשמו ושם צעליו עליו ואין
 להקשות אמאי לא פריך לעיל (דף
 ע"א) וליפלוג וליתני צדידיה דז"א
 בקדשי מזבח אצל בקדשי דזק הבית
 משלם תשלומי ארבעה וחמשה כדפריך
 לעיל ולפלוג וליתני צדידיה דז"א
 בקדשים קלים דלעיל פריך שפיר
 דהוי הכל קדשי מזבח אצל בקדשי
 דזק הבית לא צ"ע לפלוגי דתסת
 קדושה דשור ושה דמחיים הוי למזבח
 אע"ג דתסת מפליג וקאמר (א) טבח
 ואמ"ר הקדש משלם ארבעה וחמשה
 ואותו הקדש הוי קדשי דזק הבית
 התם לא הוי מחיים ולמ"ד יאוש לא
 קני א"ש ששטמקדש לאחר יאוש לאו
 דידיה קמקדש ולמ"ד יאוש קני
 ומיזבו הוה דוקא לפני יאוש אצל אחר
 יאוש שלו הוה טובח ושליו הוה מוכר
 אפ"ה מחייב אהקדש אע"ג דלא חיל
 הקדש מקמי יאוש כי היכי דמחייב
 במכר ומתנה קודם יאוש אע"ג דלא
 אהנו מעשיו שלא חל המכר והמתנה
 כיון דאמירתו לגביה כמסירתו להדי'טו
 דדבר שצדק להקדש:

מוסף רש"י

אין שליח לדבר
 עבירה. לן שלם משבו
 לדבר עבירה שמתקיימת
 שולח, אלא הכי הוה
 כעשה מאליו (קדושין
 ע"ב). מה מכירה דלא
 אפשר דלאו על ידי
 אחר. איה מתקיימת
 אלא על ידי אחר, ג"ג
 מוכר והלוקח לוקח (שם
 ע"ב) אי אפשר אלא על
 ידי אחר, שהלוקח לוקחו
 ממנו (כתובות ע"ג). היה
 מושכו ויוצא. ג"ג
 בהמה ברשות צעלים קאי,
 ומת. הוה, ברשות
 הבעלים פטור. ג"ג
 מלשם כלום, דלא קני
 להמחיר צאונסין (כתובות
 ע"ג). שתקדקע נקנית
 בכסף בשטר ובחזקה.
 דעל ופין וגדר כל
 שאר, ונמסכת קדושין
 (כ). יליפין לכו (ב"מ ע"ג).
 כך שכירות. קס"ד שטר
 בהמה ולכל (שם).

והקוף. מכר באמנה ואשראי ולא קיבל דמים: **ג"ג ופרע**
בהקדשו. שהקדשו חזירו פרקמטיא באשראי ופרע לו בהמה זו:
בתנאי (ט) **ועצמו ומכרו חוץ מרשמו**. כשהוליא מרשמו נעשה
 עליו ג"ג (ט) (לרז יהודה) וקנאו: או **שגגו חוץ מרשמו**. קנאו במשיכה
 מיד ונעשה ג"ג עליו אצל ג"ג וטבח
 ומכר ברשותו פטור דלא נעשה עליו
 ג"ג: **היה**. ג"ג מושכו ויולא פטור
 י' מכלום: **הגבירו**. אפי' ברשות צעלים
 שהרי הגבירה קונה בכל מקום במסכת
 קדושין (דף כה"ט): **נפגו**. צעליו
 לצבורות זנו לכהן צ"ה סלעים של
 פדיון הבן. ל"א נתנו ג"ג לצבורות
 זנו ונתנו לו שם במקום שג"ג שומר
 חנם ולשאל: **היה מושכו**. הכהן
 או צעל חזב או השומר ומת ברשות
 צעלים: **פטור**. הג"ג מכלום.
 ולשון אחרים עיקר. האי חייב אג"ג
 קאי דמחייב ג"ג צקנין שלוחיו דאי
 צנותו צעליו מאי חייב נהי דשואל
 מצי למימר חייב צאונסין אלא שאר
 שומרים מי חייבי צמתה מרצה ועוד
 לגבי כהן ובעל חזב מאי חייב ופטור
 איכא הפסיד ולא הפסיד מצעי ליה:
ג"ג **תיקנו משיכה בשומרים**. שלא
 יתחייב שומר בשמירה עד שימשוך:
מאי לאו. היה מושכו שומר ומת
 חייב ג"ג במשיכת שומר: לא
 ג"ג והכי קאמר נתן צעל
 הבית לצבורות זנו כו' וזא ג"ג
 לגונבו משם היה מושכו ויולא כו':
 שכירות

ג"ג והקדוש ג"ג והקוף ג"ג והחליף ג"ג ונתן
 במתנה ג"ג ופרע (ט) חובו ג"ג ופרע בהקדשו
 ג"ג ושלח סבלונות בבית חמוי משלם
 תשלומי ארבעה וחמשה מאי קמ"ל אישמעינן
 רישא ג"ג ונתן לאחר וטבח דיש שליח
 לדבר עבירה אע"ג דבכל התורה כולה
 א"א אין שליח לדבר עבירה יחבא יש שליח
 לדבר עבירה מאי טעמא וטבחו (ט) ומכרו (ט) מה
 מכירה דלא אפשר דלאו על ידי אחר אף
 מביחה ע"י אחר מחייב ואשמעינן סיפא
 ג"ג והקדוש (ט) מה לי מכרו להדי'טו מה לי
 מכרו לשמים: **בתנאי** י' ג"ג ברשות הבעלים
 וטבח ומכר חוץ מרשותם או שג"ג חוץ
 מרשותם וטבח ומכר ברשותם או שג"ג
 וטבח ומכר חוץ מרשותם משלם תשלומי
 ארבעה וחמשה י' אבל ג"ג וטבח ומכר
 ברשותם פטור (ט) היה מושכו ויוצא ומת
 ברשות הבעלים פטור הגבירו או הוציאו
 מרשות בעלים ומת חייב י' נתנו לבכורות
 בנו או לבעל חוב לשומר חנם לשואל לנושא
 שכר ולשוכר והיה מושכו ומת ברשות
 הבעלים פטור הגבירו או שהוציאו מרשות
 הבעלים ומת חייב: **ג"ג** בעי אממר תיקנו
 חובו לשואל חנם ולשואל לנושא שכר ולשוכר היה מושכו ויוצא ומת
 ברשות הבעלים פטור מאי לאו ישומר וש"מ תיקנו משיכה בשומרון אמר
 ליה לא ג"ג הא תנא ליה רישא תנא ג"ג שג"ג מבית הבעלים ותנא
 ג"ג שג"ג מבית שומר אמר ליה רב אשי לא תדחייה מה לי ג"ג שג"ג
 מבית שומר מה לי ג"ג שג"ג מבית בעלים אלא לאו שומר וש"מ
 תיקנו משיכה בשומרון ש"מ (ט) איתמר נמי אמר ר' אלעזר בדרך שתיקנו
 משיכה בלקוחות כך תיקנו משיכה בשומרון תניא נמי הכי בדרך שתיקנו
 משיכה בלקוחות כך תיקנו משיכה בשומרון וכשם שהקדקע נקנית בכסף בשטר
 ובחזקה (ט) כך שכירות נקנית בכסף בשטר ובחזקה (ט) שכירות דמאי אילימא
 שכירות

אבל ג"ג וטבח ומכר ברשותו
 פטור. צעלם הגבירו עסקינן
 דצהגציהו הוי קני וחייב דלקמן:
או שהוציאו מרשות בעלים כו'.
 צ"ש אלו נעלות (כמוצות דף
 לא: וע"פ) פליגי רב אחא ורבינא חד
 אמר שהוציאו לסמטא אצל לרה"ר לא
 קני ודייק מסיפא הוציאו דומיא
 דהגבירו דלמי לרשומיה ואיך אמר
 אפילו הוציאו לרה"ר קנה ודייק
 מרישא דמת ברשות צעלים פטור
 הא חוץ לרשות חייב אפי' הוציאו
 לרה"ר ונראה דההוא פליג אכצ"י ורבא
 דאמרי בהמוכר את הספינה (ב"ב דף
 פד:): משיכה קונה צמטא אצל לא
 צרה"ר ואין נראה לחלק כלל בין קניית
 ג"ג שאין אלא להמחיר צאונסין
 ולשאר קניות מדרשין לעיל (דף ע"ה). ג"ג אין לי אלא ידו ג"ג חזירו וקרפיו מנין משמע דלא מחייב אלא צמקוס שראוי
 לקנות כי היכי דדרשין גיטין (דף ע"ז). ונתן צידה ונראה דהלכה כצ"י ורבא מדמיתא מילתייהו בהמוכר [את] הספינה (שם) משמע
 שם עיקר ולא שייך כאן כל היכא דפליגי רב אחא ורבינא הלכה כרבינא לקולא:

נתנו לבכורות בנו או לבעל. אותו לשון שפירש צקונטרס דאצעלים קאי רחוק מאד חדא שפירש צקונטרס
 ולא כי אורחיה ועוד דלשון חיוז פטור לא שייך לצבורות זנו וצ"ח ור"ך לדמות דמשום אחרים נקט חיוז ופטור ועוד
 דצתוספתא (פ"י) קמני הגבירו או נתנו לצבורות זנו משמע דאג"ג קאי דאי אצעלים מה צריך הגבירה והא דידיה הוא ועוד דראה
 דמיתא ממתי' בגמרא אצעיל דתקנו משיכה בשומרים אי אפשר ליישבה להאי לישנא לפי מה שמפרש בגמ' ול"א שפירש צקונטרס
 נתנו הג"ג לצבורות זנו הוא עיקר דמתחייב הג"ג במשיכה הני וכו' ואמאי מחייב במשיכה והא אין שליח לדבר עבירה ו"ל דהנהו לא
 ידעי דלמי לדידי באיסורא אלא סבורין שהיה שלו וצ"ן ללישנא דמפרש צ"ק דצבא מליעא (דף י' וע"פ) טעמא דאין שליח לדבר עבירה
 משום דשליח צ"ר חיוצא הוא ודברי הרב דצ"ר התלמיד דצ"ר מי שומעין וצ"ן ללישנא דאי צע"י לא עבד לא עבד אין שייך לכאן
 דהתם אין יודע שהשליח יעבור אצל כאן יודע הוא שיקח מאחר שהוא סבור שהוא שלו ולעיל (ע"ה). ג"ג ג"ג וטבח צבנת דמוקי ליה
 צטובח על ידי אחר ופריך וכי היכא מלינו שזה חוטא וזה מתחייב הוי מצי למימר דסבור שהוא שלו אצל משני שפיר והאמת אצל
 ק"ק היכי יליף מה מכירה ע"י אחר אף טבחה כו' דלמא דוקא כשסבור שהוא שלו כיון דליכא ימור: ווע"ן מוס' קדושין מז: ד"ה אמאי:
תיקנו משיכה בשומרון או לא. הא לא מצעי ליה אי משעת משיכה [או משעת מלאכה] מתחייבים כל חד וחד כדנייה שומר
 חנם צפשיעה ושומר שכר בגניבה ואצירה ושואל צאונסין דפשיטא דמשעת משיכה מתחייבים דאם לא כן מאימתי דהשואל
 (ב"מ דף ע"ג: וע"פ) תנן אם אמר לו השואל שלח ושלחה ומתה חייב וצגמרא אמר פרה במשיכה ובשמעתין דשואל קורדוס (שם ע"ג) אמר
 אי לאונסיס מ"ש פרה דמשעת שאלה אלא אור"י דמצעי ליה בשואל וזוכר אי מצי משאיל ומשכיר למיהדר ציה אפי' משך עד שיתחיל
 במלאכה או לא דאיכא למ"ד ג"ג שואל קורדוס מתצירו ציקע צו קנאו לא ציקע צו לא קנאו ומצי משאיל הדר ציה וכן צברה עד
 שיעשה צה מלאכה ופשיט ליה ממתינתין דנתנו לצבורות זנו דקמני הגבירו או שהוציאו מרשות צעלים ומת חייב מאי לאו שומר
 ומדמתחייב ג"ג אמשיכת שומר ש"מ דמשיכה גמורה הוא שאין יכול לחזור צו שאם היה יכול לחזור צו לא היה מתחייב במשיכתו
 ומשני לא ג"ג שהיה ג"ג מושכה מצית שומרים ותנא ג"ג שג"ג מצית שומרים ומיירי שלא נתן לצבורות זנו ולצעל חזבו לגמרי
 דא"כ הוה צעלים ולא שומר אלא אפומיקי צעלמא עשה להם שאם לא יפרע עד יום פלוני שיהא קנוי להם ורצ הונא דאמר צפרק
 השואל דלא ציקע צו מצי משאיל הדר ציה הוה דחי הכי ולא חייש לפירכא דצמקון מה לי ג"ג מרשות שומר מה לי ג"ג מרשות
 צעלים וצבאיש מקדש (קדושין דף מ: וע"פ) איכא תנא כרצ הונא דאפי' צמלוה יכול לחזור כל זמן שלא הוציאו כ"ש שאילה וגי'
 מחלוקות צדכר דלרצ הונא לא תקנו משיכה בשומר ולר"א תקנו כדקאמר התם (ט) ופליגא דר"א ולר' אלעזר נמי מדאורייתא יכול לחזור
 אלא שחכמים תקנו דלא מצי הדר ציה משעת משיכה ועוד קאמר התם ופליגא אדרצי אמי דאמר ר' אמי המשאיל קורדוס של
 הקדש לחצירו מעל וחצירו מותר לצקע צו לכתחילה משמע דצ"ר דקנה מדאורייתא דאי מדרבנן ומעל משום דמדרבנן אין יכול
 לחזור * כמו נתנה לצ"ן צפרק הוצב (ב"מ דף מ: וע"פ) א"כ הוי חומרא דלמי לדי קולא דחצירו מותר לצקע צו לכתחילה:
 שהעמין

שהעמין

